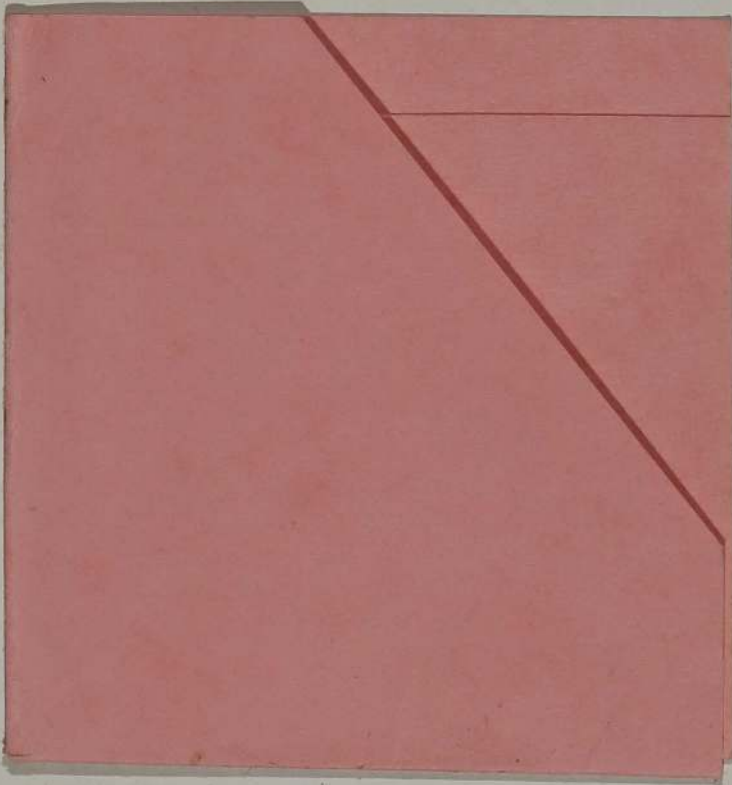

ஒரு தேடல்..!

முகில்வணர்ணன்

ஒரு தேடல்..!

(கவிதைத் தொகுதி)

L12474

‘முகில்வண்ணன்’

கலாபூஷணம் வே.சண்முகநாதன்

894-8111
சுதிஸ்

பிரகரம்

நெசவு நிலைய வீதி, பாண்டிருப்பு-01.

கல்முனை. இலங்கை.

MARUTHAMUNAI
MUNICIPAL COUNCIL
KALMUNAI

வகுப்பு எண் C. No.	894.8111
வரவுப் பதிவு எண் cc No.	12474

Oru thedal (Collection of Poems)

Author's 13th Edition

Editor :	Mukilvannan Kalabhushana V.*Sanmuganathan
Copy rights	Author
ISBN No:	978-955-54011-5-9
First Edition	December 2014
Computer Settings:	S. Umachandran
Publication:	Kanmany Publications Weaving Centre Road, Pandiruppu 01. Kalmunai. Srilanka.
Printers:	A.J. Prints, Dehiwala. Srilanka.
Price:	Rs. 200.00

இந்தத் தேடல்...

அகதி முகாம்களில் அலைந்து திரிந்து,
அவல வாழ்க்கை வாழ்ந்து...
தொலைந்த சொந்தத்தை தேடி அலைந்து,
இன்னும் தேடிக் கொண்டிருக்கும்...
எனதினிய சொந்தங்களுக்கு...!

உள்ளடக்கம்

- 01 பதிப்புரை
- 02 முன்னுரை
- 03 அணிந்துரை
- 04 தேடல்...
 - 1. அன்பு மவுனமாகப் பேசுகிறது
 - 2. உனக்குமா புரியவில்லை?
 - 3. ஆசீர்வாதம்
 - 4. அருள்
 - 5. காலம்
 - 6. நம்பிக்கை
 - 7. மகாத்மாவாகுங்கள்
 - 8. மரணம் என்பது...
 - 9. வாழ்ந்தது போதும்
 - 10. குருட்டு வாழ்க்கை
 - 11. மரணத்தின் பின்னர்
 - 12. இழப்புக்கள்
 - 13. இன்றும் நாளையும்
 - 14. எண்ணங்கள்
 - 15. அதிஷ்டம் கதவைத் தட்டும்
 - 16. ஒரு நாள்
 - 17. வெற்றியும் தோல்வியும்
 - 18. காலன்
 - 19. அன்பு கண்களின் மொழி
 - 20. மரணத்தின் வாசலில்...
 - 21. யாருக்காக யார் அழுவது?
 - 22. வாழ்க்கை
 - 23. காதல்
 - 24. திவ்வியகுணம்
 - 25. தேடித் தேடி அலைகிறாய்

26. நெஞ்சுக்கு நீதி
27. என்றாவது ஒரு நாள்...
28. வழியில்லையே..!
29. அன்பே நீ...
30. மலரே பேசு!
31. மண்ணின் மைந்தர்கள்
32. நெஞ்சே நீ தூங்கு
33. அமைதி வரும்
34. என்னை விட்டுவிடு!
35. நம்பிக்கைத் துரோகி
36. ஏனிந்த யுத்தம்?
37. சம்பள நாள்
38. பெண் பாருங்கள்
39. மானுட நேயம்
40. இனிமை
41. அமைதி எங்கே?
42. இது ஒரு நாடகம்
43. சிறைச்சாலை
44. துன்பம்
45. அழவேண்டாம்
46. இனியமையாய் மாறுங்கள்
47. கிரகணம்
48. கொடி
49. பெண்பார்க்க வருவதென்ன?
50. சும்மாயிரு!
51. எண்ணமே சுகம்
52. இறுதியாய்...!

பதிப்புரை

கவிஞர் முகில்வண்ணனின் மூன்றாவது கவிதை நூல் இப்போது உங்கள் கரத்தில் இருக்கின்றது. அவர் தன்னை ஒரு கவிஞனல்ல என்று குறிப்பிட்டாலும், அவர் தான் எங்கும் எப்போதும் கவிஞர் என்ற அடைமொழியைப் பாவிக்காமல் விட்டாலும் அவருடைய கவிதைத் தொகுதிகள் வெளிவரும் போது உண்மை தெரியவரும்.

ஏற்கனவே முருகனருள், பொங்கல் கவிதைகள் என்னும் நூல்கள் வெளிவந்து இருக்கின்றன. இன்னும், இரு சிறுவர் கவிதை நூல்கள், குறுங்காவியங்கள், முருகன் கவிதைகள், தரிசனம் (புதுக்கவிதை நூல்) முகில்வண்ணனின் கவிதைகள் என்னும் நூல்கள் வெளிவர இருக்கின்றன.

இவை எல்லாம் தொகுக்கப் பட்டு நூலாகத் தயாராக இருப்பவை. இன்னும் தொகுக்கப்பட வேண்டியும் இருக்கின்றன என்றும் அறிகிறோம்.

ஜனாப் (அமரர்) மருதூர்வாணன் அவர்கள் முகில்வண்ணனை கவிஞர் என்றே எப்போதும் குறிப்பிடுவார். நாங்களும் கவிஞர் முகில்வண்ணனின் நூல்களை வெளியிடுவதில் பெருமை அடைகிறோம்.

இனி வரும் நூல்கள் அவருக்கு இலச்சினை பதிக்கும்.

உமா சந்திரன்.

LIBRARY
MARUTHAMUNAI
MUNICIPAL COUNCIL
KALMUNAI

முன்னுரை

ஆரம்பகாலத்தில் புதுக்கவிதையை நான் அவ்வளவாகக் கவனத்தில் கொள்ளவில்லை. ஆனால் பின்னர் ஊரோடு ஒத்துப் போக வேண்டி ஏற்பட்டது. அப்போது புதுக் கவிதைகளை வேறொரு புனைபெயரில் எழுத ஆரம்பித்தேன். பின்னர் முகில்வண்ணன் என்னும் பெயரிலும் எழுதினேன்.

நான் ஒரு கவிஞனல்ல. ஆனால் ஒரு இரசிகன். கவிதைகள் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன். அதனால் சிலர் என்னை கவிஞர் முகில்வண்ணன் என்றும் குறிப்பிடுவதுண்டு. ஆனால் நான் என்றும் எனது பெயருக்கு முன்னால் எந்த அடைமொழியையும் சேர்த்துக் கொண்டதே இல்லை. ஏனெனில் நான் எல்லா விடயங்களையும் எழுதி வருபவன். ஆகவே, நான் ஒரு வட்டத்தினுள் நிற்க விரும்பவில்லை எனலாம்.

காலச் சக்கரத்தில் காலத்துக்குக் காலம் வெவ்வேறு தேடுதல்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறேன். காலம் மாற மாற அது வேறு பரிமாணங்களை எடுத்திருக்கிறது என்பது தான் உண்மை. இப்போது இறுதியாக ஆன்மீகத் தேடலில் ஈடுபட்டிருக்கின்றேன். அதற்கான வயதும் வந்து விட்டது எனலாம்.

இதன் அறிகுறிகளை நீங்கள் இதில் காணும் கவிதைகளிலும் காணுவீர்கள் என்று கருதுகின்றேன். ஆரம்பத்தில் எழுதிய கவிதைகள் எல்லாம் பத்திரிக்கைகளில் வெளிவந்தவை. அவற்றில் எனது தலைப்புக்கேற்ற சில கவிதைகளை இதில் சேர்த்திருக்கிறேன். ஏனையவை சமீப காலத்தில் எழுதப்பட்டவையாகும். அவை பத்திரிக்கைகளில் வரும் வரை காத்திருந்தால் நூலாக்கம் செய்ய நீண்ட காலம்

எடுக்கும். ஆகவே, அதற்குக் காத்திருக்காமல் இந்த நூலில் சேர்த்திருக்கிறேன். சிலர் எதிர்பார்க்கும் காதல் கவிதைகள் அதிகம் இல்லாமல் இருக்கலாம்.

இந்த நூலைத் தொகுப்பதற்கு எனது கவிதை எழுதும் பெயர்த்தி ஒருத்தியே காரணம் எனலாம். என்னை விழிப்படையச் செய்தவள் அவள் தான். நான் எழுதி எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன் ஆனால் நூலாக்கம் செய்தது குறைவு. அவள் கவிதை எழுதுவதில் காட்டும் ஆர்வம் என்னை பிரமிப்படையச் செய்திருக்கிறது.

இப்போது சில நூல்களை வெளியிடும் பணியில் இறங்கி இருக்கும் நான் இவற்றையும் தொகுத்த போது இரு நூலாக்கக் கூடியதாக இருந்தது. ஆகவே, இதனை ஒரு நூலாக உங்கள் கரங்களில் தவழ விடுகிறேன். உங்கள் ஒத்துழைப்பு மென்மேலும் எனது நூல்களைத் தொடர்ந்து வெளியிட உற்சாகம் தருமென நினைக்கிறேன்.

வழமைபோல் இதனை வெளியிட பலபேரது உதவிகள் தேவைப்படும். அணிந்துரை வழங்கிய மட்டக்களப்பு செங்கதிர் சஞ்சிகையின் ஆசிரியரும் கவிஞருமான திரு. த. கோபாலகிருஷ்ணன் (செங்கதிரோன்) அவர்களுக்கும், கணினி, பக்க வடிவமைப்பு மற்றும் அட்டை வடிவமைப்புச் செய்து தந்த திரு சுப்பிரமணியம் உமாச்சந்திரன் அவர்களுக்கும், பதிப்பகத்தார், திருத்தம் பார்ப்பவர்கள், இதைவிட மறைமுகமாக உதவுபவர்கள் எனப் பலபேர் இப்பணியில் ஈடுபட வேண்டியிருக்கும் அவர்கள் அனைவருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அத்துடன் இதில் அடங்கியிருக்கும் சில கவிதைகள் தினகரன், வீரகேசரி, நவமணி, தினத்தந்தி, மித்திரன் ஆகிய

பத்திரிக்கைகளிலும் காற்றுவெளி (லண்டன்) இலத்திரனியல்
சஞ்சிகையிலும் வெளிவந்திருக்கின்றன. அவை
அனைத்திற்கும் என் நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்தேடல் முடிந்திடுமா?
இன்னும் தொடர்ந்திடுமா?
தேவை நிறைந்திடுமா?
தெளிவு பிறந்திடுமா?
குருவருள் கிடைத்திடுமா?
குறைகள் தீர்ந்திடுமா?
'ஓம்' என்றிட ஒளிபிறந்திடுமா?

முகில்வண்ணன்
“கலாபூசணம்” வே. சண்முகநாதன்

“இலக்கிய பவன்”
நெசவு நிலைய வீதி,
பாண்டிருப்பு 01.
கல்முனை. இலங்கை.

தொலைபேசி: +94 67 2229948
கை. பேசி: +94 77 6078786

மின்னஞ்சல்: info@shanmukil.com
shanmukil@yahoo.com

செங்கதிர் ஆசிரியரும் சிறந்த இலக்கியவாதியும் கண்ணகி
இலக்கிய கூடலின் ஸ்தாபகத் தலைவருமான செங்கதிரோன்
திரு. த. கோபலகிருஷ்ணன் அவர்கள் வழங்கிய

அணிந்துரை

முகில்வண்ணன் கலாபூசணம் வே. சண்முகநாதன்
அவர்களின் 'ஒரு தேடல்' (கவிதைத் தொகுதி) தற்காலத்தில்
புற்றீசல்போல் வெளிவருகின்ற புரியாத புதுக்கவிதைத்
தொகுதிகளைப் போல் அல்லாமல் படிப்பவர்களுக்கும்
நுகர்வோனுக்கும் புரியும்படியாக அமைந்திருப்பது ஏனைய
புதுக்கவிதைத் தொகுதிகளிலிருந்து இதனை வேறுபடுத்தி
நோக்க வைக்கின்றது.

கவிதைக்குச் சந்தம் முக்கியம் தொடரோசை இல்லாததை
'பா' இலக்கிய வகைக்குள் சேர்க்க முடியாது. ஆனால்
புதுக்கவிதைக்கு ஓசை ஒரு பொருட்டல்ல என்பதே பொதுவிதி.
எனவே, இக்கவிதைத் தொகுதியிலுள்ள கவிதைகள் யாவுமே
என் நோக்கில் 'சிந்தல்'களாகவும், 'நறுக்கு'களாகவும்
அமைவதால் இந்நூலின் வரவினை 'பொழிச்சல்' எனும் புதிய
இலக்கிய வகைக்குள் வைத்துப் பார்க்கவே நான்
விழைகின்றேன்.

புதுக்கவிதை பற்றி ஆராய்ந்து கவிஞர் காசி ஆனந்தன்
எழுதிய 'பொழிச்சல்' ஆய்வு நூலைப் படித்ததன் காரணமாக
உரைவீச்சான புதுக்கவிதையைப் 'பா' இலக்கியத்திற்குள்
வகைப்படுத்தாமல் அதனை உயர்ந்த உரை இலக்கியமாகப்
பார்ப்பதே பொருத்தமானது என நான் உணர்கிறேன். கவிஞர்
காசி ஆனந்தன் அவர்கள் புதுக்கவிதை இலக்கியத்திற்கு
இட்டுள்ள புதிய பெயர்தான் 'பொழிச்சல்' என்பது. 'பொழிச்சல்'
இலக்கியத்தில் ஓசை ஒரு பொரு10ட்டல்ல.

இத்தொகுதியிலுள்ள கவிதைகள் யாவும் மனிதன் ஒருவன்
தனது வாழ்வில் நல்லதையே நினைத்து நல்லதையே சொல்லி

நல்லதையே செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகின்ற நூலாசிரியர் முகில்வண்ணன் அவர்களின் நல்ல மனம் வெளிப்படும்படியாக விளங்குகின்றது. உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்புக்களாக அல்லாமல் எவரும் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய மொழிப் பிரயோகத்தில் வாழைப்பழத்தில் ஊசியை ஏற்றுவதைப் போல மனதில் பதிந்து மாற்றத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியவகையில் சிந்தனையைத் தூண்டும் வண்ணம் சிறந்த அறிவூட்டல் கவிதைகளாக அமைந்திருப்பதே இக்கவிதைகளின் சிறப்பு எனலாம்.

ஏற்கனவே ‘முருகனருள்’, ‘பொங்கல் கவிதைகள்’ எனும் இரு கவிதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டு தன்னைக் கவிஞனாக அடையாளப்படுத்திக் கொண்ட முகில்வண்ணன் அவர்கள், “நான் ஒரு கவிஞனல்ல” என்று தன்னடக்கத்துடன் கூறினாலும் மூன்றாவதாக அவர் வெளியிடும் ‘ஒரு தேடல்’ எனும் இக் கவிதைத் தொகுதியிலுள்ள கவிதைகள் யாவும் அவருடைய கவியுள்ளத்திற்கு கட்டியம் கூறுகின்றன.

இத்தொகுதியில் உள்ள ‘பெண் பாருங்கள்’ என்ற கவிதை ஒரு பானைச் சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்பதைப் போல யுத்தக் கொடுமைகளைச் சுமந்து வாழும் தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு இன்று தேவையானது என முற்போக்குச் சிந்தனையோடு செதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சமூகத்திற்கு நல்ல அறிவூட்டல்களை அள்ளி வழங்கும் இக்கவிதைத் தொகுதியை ஆக்கித் தந்த எனது நண்பரும் உறவினருமான முகில்வண்ணன் அவர்களுக்கு எனது உளப்பூர்வமான பாராட்டுக்களும் வாழ்த்துக்களும் உரித்தாகுக.

செங்கதிரோன் த. கோபாலகிருஷ்ணன்
ஆசிரியர்,
செங்கதிர்.

607, பார் வீதி,
மட்டக்களப்பு

10. 11. 2014

அன்பு மவுனமாகப் பேசுகிறது!

நாங்கள் ஒன்று
 சேரும் போது
 வார்த்தைகளைக்
 காண்பது அரிது!
 ஆனால் அன்பு
 மவுனமாகப் பேசுகிறது!
 அதற்கு கண்கள் மட்டும் போதும்!

மக்களிடம் இளமையும்
 பிணைப்பும்
 இருக்கும் போது
 நாங்கள் உணர்வதைக் கூறுவதே இல்லை!
 அதுதான் குடும்பமாக நாங்கள்
 செய்ய வேண்டியது!
 நாங்கள் எங்களின்
 ஆசீர்வாதங்களைக்
 கணக்கெடுப்பதில்லை.,
 ஆனால் அவை புரிந்து
 கொள்ளப் படுகின்றது.!

பிறருடைய கவனத்தினாலும்,
 வசதிகளாலும்,
 நாங்கள் வாழ்வதற்காக
 நன்றி கூறுகின்றோம்!
 ஞாபகங்களுக்கும்,
 சாதனைகளுக்கும்,
 விகடங்களை குடும்பமாகப்
 பகிர்ந்து கொள்வதிலும்
 பெருமை உடையவர்களாக
 இருக்கிறோம்

நாங்கள் பேசாத சத்தியத்தை
 விட்டுச் செல்கிறோம்!
 எங்களுக்குத் தெரியும் நாங்கள் நேர்மையும்
 உண்மையும் ஆனவர்கள் என்று,
 நாங்கள் எங்கள்
 வாழ்க்கை முழுவதும்
 எங்கள் சகவாசத்தை அறிகிறோம்.!
 சூரிய வெளிச்சத்திலும்
 இருட்டிலும் கூட.!

நாங்கள் சில விசேச கவனத்தைக்
 காட்டிக் கூடும்.,
 புதியவர்களுக்கும்,
 விருந்தாளிகளுக்கும்,
 எங்கள் இதயத்தை
 மறக்கக் கூடாது!
 நாங்கள் மிகவும் அன்புடன்
 உண்மையாக நேசிப்பதை.!

இந்த ஆசீர்வாதங்கள்
எண்ணப்படுவதே இல்லை.!
பணம் தங்கம் போன்று பிரிப்பதற்கு,
அவை அன்கைப் போன்று
பகிர முடியும்.!
குடும்பமும் நாங்களும்
இருக்கும் போது!

00000

காற்று வெளி - லண்டன்
ஒக். 2012.

உனக்குமா புரியவில்லை?

கண்ணீரை ஏன் சிந்துகின்றாய்?
 கண்ணீரையல்ல கண்ணே!
 உன்னையே விலை பேசுகிறேன் இது
 உனக்குமா புரியவில்லை?
 எழுந்து நில் வெளியே
 எட்டிப் பார்!
 என்னைக் காண்பாய்!
 நீல வானத்தில்
 நீள் விழி இரண்டைக் காண்பாய்!
 அதுவே,
 உன்னை எப்போதும்
 உனக்குத் தெரியாமல்
 பார்க்கும் நான்..!
 உன்னையே தேடிக்
 கொண்டிருக்கும் நான்!

00000

ஆசீர்வாதம்

நாம் நன்றாக நடந்தால்
நாலு பேரிடம் இருந்து
ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுவோம்!
அவற்றை நாம் அறியாவிட்டாலும்
அது உணரப்படுகின்றது.

நேரில் பெறுவது மட்டும் தான்
ஆசீர்வாதங்கள் அல்ல!
எங்கோ இருந்து எவரோ
ஒருவர், எமக்காக
மனதின் அதிர்வலைகளால்
ஆசீர்வாதங்களை
அனுப்பி வைக்கிறார்.

கவலையின் போதும்
கஷ்டத்தின் போதும்
நோய் நொடியின் போதும்
உணர்ந்து ஆறுதல் அடைவதே
ஆசீர்வாதங்களால் தான்!

00000

 முகில்வண்ணன்

அருள்

சிலர் அறிந்தாலும்
 அறியாவிட்டாலும்
 அருள் மகழ் பொழிகின்றது!
 ஓட்டைக் குடம்
 என்றுமே நிறைவதில்லை!
 புத்தி என்னும்
 தங்கப் பாத்திரத்தை
 தாயார் செய்து வைக்க
 தங்க இராச்சியத்துக்கு
 நாமும் செல்லலாம்!

இறைவன் தன்
 குழந்தைகள்
 அனைவருக்கும்
 அருள் புரிந்து கொண்டே
 இருக்கிறார்!
 நாம் கேட்கத்
 தேவையில்லை!
 அவற்றைச் சேகரித்ததால்
 போதும்!

00000

ஒரு தேடல்

காலம்பிள்ளை

காலம்

காலம் என்பது
 கனிவு மிக்கது!
 வந்த தெல்லாம்
 மறக்க வைப்பது!
 வாழ்க்கையைப் புதிதாய்
 வாழ வைப்பது!
 வரும் துன்பம்
 நெடி தெனினும்
 வருத்தம் சில நாள்!
 மகிழ்ச்சி சில நாள்!
 வாழ்த்தி விடை தருவது!

காலம் என்பது சக்கரமாகும்!
 உருண்டு கொண்டே இருப்பது!
 முடிவை நோக்கி வந்து விட்டது!
 முடிவுடன் ஆரம்பமும் வருகிறது!

காலத்தின் அழைப்பைக்
 கேட்கவில்லையா?
 காது கொடுத்து
 கவனமாய்க் கேளுங்கள்!
 இறைவன் நினைவில் இருந்தால்
 இனிய சொர்க்கம் கிடைக்கும்!
 00000

PUBLIC LIBRARY
 MARUTHAMUNAI
 MUNICIPAL COUNCIL
 KALMUNAI

முகில்வண்ணன்

நம்பிக்கை

நம்பிக்கை என்பது
 ஐந்தெழுத்து மந்திரமாம்!
 ஆர்வத்தைத் தோற்றி
 உற்சாகத்தை ஏற்படுத்தும்!
 அதுவே செயலின் வடிவமாகும்!

சந்தேக ஒளிக்கீற்று தோன்றில்
 ஓர் ஒளியாண்டு வேண்டும்!
 நம்பிக்கை வரவே!
 வாழ்ந்து என்ன பயனோ?
 மடிவது நலமே!

மகாத்மாவாகுங்கள்!

நீங்கள் மகாத்தான ஒருவராக
 இருப்பதற்கு,
 ஒரு அரசியல் வாதியாக,
 ஒரு ஞானியாக,
 ஒரு விஞ்ஞானியாக,
 ஒரு சரித்திர நாயகனாக,
 ஒரு தத்துவஞானியாக, அல்லது
 வேறு எதுவாகவோ,
 இருக்கத் தேவையில்லை!.

உங்களுடைய கருணையில்!
 உங்களுடைய அன்பு மழையில்!
 உங்களுடைய மகிழ்ச்சியில்!
 நீங்கள் பிறருக்கு தானம்
 வழங்கும் வசதிகளில்!
 நீங்கள் மகாத்தானவராக முடியும்.

உங்களுடைய குழந்தைகளை வளர்ப்பதில்!
 உங்களுடைய தெய்வீகத்தில்!
 உங்களுடைய வேலையில்
 நீங்கள் நேர்மையாக இருப்பதில்,
 உங்களுடைய வீட்டை
 ஒழுங்காக வைத்திருப்பதில்,
 உங்களுடைய குடும்பத்துக்கு உழைப்பதில்,
 நீங்கள் மகாத்தானவராக முடியும்.

உங்களுடைய வாழ்க்கையில்,
 தடைகளை அகற்றுவதில்,
 ஏதாவது ஒன்றைத்
 திறம்படச் செய்வதில்!
 அயலவருக்கு உதவுவதில்,
 இறைவனுக்கும் நாட்டுக்கும்
 தாய்க்கும்
 அன்பு செலுத்துவதில்
 நீங்கள் மகத்தானவராக
 இருக்க முடியும்.

அது உங்களுடைய
 தொழில் அல்ல!
 திறமை அல்ல,
 அந்தஸ்து அல்ல!
 தராதரமும் அல்ல ---
 உங்களை மகாத்தானவராக்குவது!

ஆனால் அன்பும் கருணையும்
 நேர்மையும் அர்ப்பணிப்பும்
 உங்கள் இதயத்தில்
 இருக்கும் போது,
 இந்த நல்ல குணங்கள் தான்
 எல்லா மனிதர்களையும்
 ஒன்றிணைக்கிறது!
 இறைவனுடன் உங்களையும்
 இணைக்கிறது!
 இதுவே மகாத்மாவை
 உருவாக்குகிறது!

00000

மரணம் என்பது...!

ஆயத்தமோ இல்லையோ
மரணம் ஒரு நாள் வரும்!
அப்போது அனைத்தும்
முடிந்து விடும்!

மரணத்தின் பின்னர்...!
எந்த சூரியோதயமும்
நாளும் மணியும் இருக்காது!
உங்களுடைய சொத்தும்
பொருட்கள் அனைத்தும்
கை மாறிப் போகும்!
இதற்காகவா இத்தனை
சேர்த்தீர்கள்?

உங்களுடைய செல்வம்,
புகழ்ச்சி
எல்லாம் மடிந்து விடும்!
என்ன கொண்டிருந்தீர்கள்
என்பது பற்றிப் பரவாயில்லை!

உங்களுடைய மனக்
குறைபாடுகள்,
வைராக்கியம்,
பொறாமை,
விரக்தி
எல்லாம் முடிவுக்கு
வந்துவிடும்!

அதே போன்று உங்கள்
நம்பிக்கை,
ஆசைகள்,
திட்டங்கள்,
கனவுகள்,
அனைத்தும் முடிந்து விடும்!

நீங்கள்
அழகாக இருந்தீர்களா?
அறிவாக இருந்தீர்களா?
உங்களுடைய இனம், மதம்,
மொழி, பால், நிறம்
எல்லாமே முடிந்து விடும்!

மரணம் என்பது
மகத்துவமானது!
மன்னிக்கப் படுவதும்,
மறப்பதும்
அதற்குப் பின்
அனைவர்க்கும் எளிதாகும்.!
00000

**காற்று வெளி - லண்டன்
ஒக். 2012.**

முகில்வண்ணன்

வாழ்ந்தது போதும்!

உங்களுடைய நாட்களின்
பெறுமதி என்ன?
அது அளக்கப் படுவது
எவ்வாறு?
நீங்கள் எதை வாங்கினீர்கள்?
நீங்கள் எதை நிர்மாணித்தீர்கள்?
எதைப் பெற்றீர்கள்?
எதைக் கொடுத்தீர்கள்?
என்பதிலா?

நீங்கள் பெற்ற
வெற்றியில் அல்ல!
உங்கள் முக்கியத்துவத்தில்...!
நீங்கள் படித்ததில் அல்ல!
நீங்கள் படிப்பித்ததில் இருந்து!

நேர்மையாக கருண்மையாக அர்ப்பணிப்புடன்
செய்யும் ஒவ்வொரு செயலும்
உங்களை ஒரு
உதாரணமாகக் காட்டும்!

உங்களுடைய போட்டியில் அல்ல!
 அது வாழ்ந்த நல்ல பண்புகளில்!
 எத்தனை பேரைத் தெரியும்
 என்பதில் அல்ல!
 எத்தனை பேர் உணர்கிறார்கள்
 நீங்கள் போய் விட்டீர்கள் என்று?
 உங்களைப் பார்க்க வந்திருக்கும்
 சனக் கூட்டத்திலிருந்து!

நீங்கள் நேசித்தவர்களிடையே
 உங்கள் நினைவு
 வாழ்கிறதா என்பதில்!
 எதற்காக? எவ்வளவு காலம்?
 நினைவு கூருகிறார்கள் என்பதில்!

வாழ்க்கையை வாழ்வதென்பது
 எதேச்சையாக அல்ல!
 சூழ்நிலைகளால் அல்ல!
 உங்கள் தெரிவாக
 இருக்க வேண்டும்!

வாழ்ந்தது போதும்!
 இதுவரை வாழ்ந்ததின்
 அர்த்தம் என்ன?
 ஒரு மதிப்பீடு வைத்தால்
 எப்படி இருக்கும்?

00000

குருட்டு வாழ்க்கை!

அமைதி நிறைந்திருந்தால்
அன்பு நிறைந்திருக்கும்!
எப்போதும் இனிமை இருக்கும்!
அன்பும் கருணையும்
இரு கண்களாகும்!
அதுவே உலகை
வாழ வைக்கும்!

ஆணவம் அதிகாரம் வந்தால்
கோபம் வந்தது என்றர்த்தமாகும்!
கோபம் என்பது மிகக்
கொடுமையானது!
விகாரங்களில் தலை சிறந்தது
முதலாம் எதிரி என்பர் அதனால்

அன்பு இனிமை கருணை
அதுவே வாழ்க்கைக்குத் தேவை!
மானிடம் வாழ்வழித் துணையாகும்!
இழந்தவர் குருடர்!--- வாழ
வழி தெரியா மானிடர் ஆவார்!

இருக்கப் போகும்
 இன்னும் சில நாட்களில்
 எந்த வாழ்க்கை வேண்டும்
 என்பதை வாழ்ந்து காட்டுவோம்!

00000

மரணத்தின் பின்னர்...!

மரணத்தின் பின்னரும் வாழ்வுண்டு
 மறக்க வேண்டாம்!
 “ஆத்மாவுக்கு அழிவில்லை” என்கிறது
 பூர்வீக பகவத் கீதை!

மரணத்தின் பின்னர்
 முதலாவது சந்திப்பு
 மனிதர்கள் கூடும் போது!
 நாலுபேர் நல்ல விதமாய்
 பேசினால் போதும்!
 அதுதான் வேண்டாம் என்றால்,
 விட்டு விடு!

நல்ல கெட்ட செயல்களைக்
 கவனிக்க வேண்டும்!
 ஏனெனில்!
 ஆத்மா அவற்றை
 எடுத்துச் செல்கிறது!

இறுதி நாள் தீர்ப்பில்
 அதற்குத் தண்டனை உண்டு!
 சுவர்க்க புரிக்குச்
 செல்ல வேண்டாமா?
 சற்று நில்!
 சிந்தித்துப் பார்!

00000

இழப்புக்கள்

இழப்பதற்கு இனி
எதுவும் இல்லை!

“எதைக் கொண்டு வந்தீர்கள்?
நீங்கள் இழப்பதற்கு?”
என்று கேட்டார் கண்ணன்!
நாங்களோ:
சரீர்த்தால் இழப்புக்களை
சரீர் உறவுகளால்
உயிர் இழப்புக்களை
சொத்து செல்வத்தால்
இழப்புக்களை
மனத்தால் இழப்புக்களை
மனிதர்களால் இழப்புக்களை
தினமும் சந்திக்கின்றோம்!

இழப்பதற்கு இனி
எதுவும் இல்லை!

“போனால் போகட்டும் போடா”

என்று தத்துவம்

பேச முடியவில்லை!

இழப்புக்கள் வரும்போது

துன்பமும் வருகின்றது!

உள்ளம் வருந்துகின்றோம்!

காலம் ஒருநாள் மாறும்

காத்திருந்தால் போதும்!

இழப்பதற்கு இனி

எதுவும் இல்லை!

ஆறடி நிலத்தை

இழக்காதிருந்தால் போதும்!

அதுவும் நீரில் மூழ்கினால்

ஆபத்து தான்!

நல்லவர் நாலு பேரை

இழக்காதிருந்தால் போதும்!

நமது உடம்பைச் சுமக்க

நாலு பேர் வேண்டுமே!

இழப்பதற்கு இனி

எதுவும் இல்லை!

00000

LENDING SECTION

முகில்வண்ணன்

இன்றும் நானையம்

இன்றைய நாள் விசேசமானது!
அதுவே உங்களுடையது!
கையில் இருக்கும்
குருவி போன்றது!

நேற்று முடிந்து விட்டது!
அது இனிமேல் வராதது!
நானையம் பற்றி...
நமக்கு எதுவும் தெரியாது!
அது யார் யார் கையிலோ?

ஆனால் இன்று மட்டும்
எமக்குத் தெரியும்!
இதனைப் பயன் படுத்தி
எவரையாவது
உயர்த்தி வைப்போம்!
நல்லது செய்து
நாமும் உயர்வோம்!

00000

எண்ணங்கள்

எண்ணங்கள் விதையாகும்!
 அதன்படியே வாழ்க்கையும்!
 நேற்று விதைத்ததை
 இன்று அறுக்கின்றோம்!
 இன்று விதைப்பதை
 நாளை அறுக்கின்றோம்!
 இன்று நடப்பது ஏனென
 இதயம் புரிய மறுப்பதுமேனோ?

‘எண்ணம் போல் வாழ்வு’
 என்றார் சான்றோர்
 சீரிய எண்ணம் இருந்தால்
 சிறப்பான வாழ்க்கையாகும்!
 பாவமாய் எண்ணம் இருந்தால்
 பாழாகும் வாழ்க்கை யன்றோ!

ஆக்கபூர்வமான எண்ணங்கள்
 அனைவருக்கும் வாழ்வைத் தரும்!
 அதுவே நல்ல விதையாகும்!
 வீணான எண்ணங்கள்
 விதைப்பதற்கு உதவாது!
 அறுவடை பயன் தராது!

நல்ல விதை விதைத்து
 நல்ல பயன் பெறுவோம்!

00000

முகில்வண்ணன்

சதிஷ்டம் கதைவத் தட்டும்!

ஏதாவது நிறைவேற
வேண்டுமெனில்
திடசங்கற்பமான எண்ணங்களைக்
கொண்டிருங்கள்!

அசாத்தியமும் சாத்தியமாகும்!
நிறைவேறும் என்ற நம்பிக்கை
உங்களுக்கு இருக்குமானால்...!
அது சாத்தியமாகக் காண்பீர்கள்!

உங்கள் கனவுகள் நனவாகும்!
நிழல்கள் நிஜமாகும்!
நம்பிக்கை மட்டுமே
ஆட்ட அசைக்க முடியாததாக
இருக்குமானால்!

கண்களை மூடி
இருந்தாலென்ன?
கண்களைத் திறந்து
இருந்தாலென்ன?
நினைவுகள் நிஜமாகும்!

சிந்தனை மட்டும்
 சிறப்பாக இருந்தால்?
 அதிஷ்டம் உங்கள்
 கதவைத் தட்டும்...!

00000

மனவலகி கிழிவிட்டு முகம்
 மெழுகி நாடி குடி
 மூலகி கிழிவிட்டு
 மனவலகி கிழிவிட்டு
 மெழுகி நாடி குடி
 மூலகி கிழிவிட்டு
 மனவலகி கிழிவிட்டு
 மெழுகி நாடி குடி

மனவலகி கிழிவிட்டு
 மெழுகி நாடி குடி
 மூலகி கிழிவிட்டு
 மனவலகி கிழிவிட்டு
 மெழுகி நாடி குடி

மனவலகி கிழிவிட்டு
 மெழுகி நாடி குடி
 மூலகி கிழிவிட்டு
 மனவலகி கிழிவிட்டு
 மெழுகி நாடி குடி
 மூலகி கிழிவிட்டு
 மனவலகி கிழிவிட்டு
 மெழுகி நாடி குடி

முகில்வண்ணன்

ஒரு நாள்!

பிறந்தது தெரியும் நிச்சயமாக!
 ஒரு நாள் நிகழ்வு!
 இறப்பதும் தெரியும்
 நிச்சய மில்லை!
 அதுவும் ஒருநாள் நிகழும்!
 இடையே அமைவதுதான்
 வாழ்க்கை
 அது சில நாட்கள்!

மாட மாளிகைகள்
 வாகன வசதிகள் சிலருக்கு.
 வாழ வழியறியா
 ஏழைகள் என்போர் சிலர்!

மானிட வாழ்க்கை
 எத்தனை விசித்திரமானது!
 இன்று இருப்பவரும்
 நாளை இல்லை!
 இடையில் ஒரு நாள் இல்லை!
 அறிந்தும் அறியா மானிடர்
 எத்தனை? எத்தனை?

ஆடம்பரங்கள் அதிகாரங்கள்
அகங்காரத்தால் பல செயல்கள்!
அனைத்தும் “பொடீ” டென்று
ஒரு நாள் போகும்!

00000

வெற்றியும் தோல்வியும்!

வெற்றியும் தோல்வியும்
ஒரு நொடியில் அல்ல!
அதன் பத்தில் ஒரு பாகத்தில்!
தீர்மானிக்கப் படுகிறது!
ஒருவன் வென்றவனாகிறான்
அடுத்தவன் தோற்றவனாகிறான்!
உண்மையில் அவனும்
வென்றவனே!

செயல் படுத்த பலநாட்கள்
தேவைப் பட்டாலும்!
தீர்மானிக்க ஒரு விநாடியே!
நல்லதோ கெட்டதோ
பின்னர் தான் தெரியும்!
தீர்மானம் அமைவது
ஒரு விநாடியில்.

பரீட்சையில் வெற்றி தோல்வி
ஒரு புள்ளியில்
நிர்ணயிக்கப்படுகிறது!
ஒருவர் வெல்ல,

மற்றவர் தோற்கிறார்!
உண்மையில் அவரும்
வென்றவரே!

முதல் மூன்று இடங்கள்
ஏன் கொடுக்கிறார்கள்?
அவர்களும் வெற்றி
பெற்றவர்களே!
ஆனால் வரிசைக்கிரமமாக!

வெற்றியும் தோல்வியும்
ஒரு கணத்தில்
இடம் பெறுகிறது
மறுமுறை வென்றவர் தோற்பதும்
தோற்பவர் வெல்வதும்
வாழ்வில் சகஜமே!

தோல்வியைக் கண்டு
துவண்டுவிடாதே!
தோற்றாலும் வென்றவன் நீ!
வெற்றியும் ஒரு நாள்
உன் கைக்கு வரும்!

00000

காலன்

காலன் என்பவன்
 கொடுமையானவன்!
 கண்ணின் முன்னே
 உயிரைப் பறிப்பவன்!
 காரணம் எதுவும்
 அறியா மானிடர்
 வாந்தி என்பார்!
 பேதி என்பார்!
 சுடலை மாடன்
 அடித்த தென்பார்!

மார்பைப் பிடித்து விழுந்தார்!
 காரணம் ஏதோ கூறுகின்றார்!
 காலன் வந்து உயிரைக்
 கவர்ந்து சென்றான்
 என்று கூறத் துணியார்
 எதற்கும் துணியும் மானிடரே!

00000

அன்பு கண்களின் மொழி!

அன்பு; பணம், பொருள்
பகட்டிலில்லை!
அன்பைக் கொடுத்தால்
பெறலாம்!
அன்பை அனுபவித்தால்
ஆளலாம்!

அன்பு நெஞ்சின் ஊற்றாகும்!
அன்பு இதயத்தின் பேச்சாகும்!
அன்பு கண்களின் மொழியாகும்!
அன்பு மனதில் லயித்திருப்பது!

அன்புக்கும் காதலுக்கும்
ஒருகோடு!
ஆங்கிலத்தில் அன்பு
ஒன்று மட்டுமே!
தமிழிலோ அன்பு பாசம்
காதல் பற்று!
வெவ்வேறு பண்புகள் உண்டு!

புரிந்தால் பெறலாம்!
 பெற்றால் கொடுக்கலாம்!
 கொடுத்தால் அனுபவிக்கலாம்!
 அனுபவித்தால் சக்தியாக நிறையும்!
 அப்போது இறைவனின்
 குழந்தை ஆகலாம்!
 தேவதை ரூபமாகவும் வரலாம்!

உங்களில் மாற்றம் ஏற்படும்!
 உலகம் மாறத் தொடங்கும்!
 இதயம் பரந்து விரியும்!
 கண்களில் ஒளி தோன்றும்!
 இல்லை என்பது
 இல்லாமல் போகும்!

00000

மரணத்தின் வாசலில் வாழ்வைத் தேடிய.....

தீடீர் என வந்த
விமானத்தில் இருந்து
'படர்' என விழுந்த குண்டால்
சுக்கு நூறாய்ப் பறந்தன!
பல வீடுகளும்
மனித உடல்களும்
ஒரு நிமிடத்தில் அடையாளம்
இன்றிப் போயின.....!

எங்கோ விகளையாடிக்
கொண்டிருந்தவன்
இங்கே ஒடிவந்தான்
நெஞ்சு படபடக்க!
வந்து நின்ற சிறுவன்
அடையாளம் இன்றிக் கிடந்த
தன் வீட்டையும் அறியான்
அன்னை தந்தை துகள்கள்
ஆனதையும் அறியான்.....!

சிறுது நேரம்
ஆசுவாசப் படுத்த
வீட்டில் இருந்து சிதறிய

முகில்வண்ணன்

கற்களை கண்டு மகிழ்ந்தான்!
 கற்களை அடுக்கி வீடுகட்டினான்!
 கச்சிதமாய் தகரம்
 கூரைக்கு வளைந்து கிடந்தது!
 அம்மாவின் சேலைத்
 துணியொன்று
 அழகான வாசல் துணியாயிற்று!

உடைந்து கிடந்த மரத்தில்
 ஓலை எடுத்து
 தோரணம் கட்டினான்.
 பூவரசம் இலையில்
 “பீ.....பீ.....”
 ஊது குழலும்
 சரிப்படுத்திக் கொண்டான்!
 மேளம் வேண்டுமே...!
 அங்கும் இங்கும் பார்த்தபோது!
 தகரடப்பாக்கள்
 சிதறிக் கிடந்தன!
 அடிக்கத் தடியும்
 அளவாய் கிடைத்தது!

வீடு குடிபுக எல்லாம் ஆயத்தம்
 பொறியியலாளர் போல்
 ஒரு பெருமிதம்!
 நின்று பார்த்தான் கட்டிய வீட்டை
 “நீ ஒரு பொறியியலாளராக

வரவேண்டும் மகன்"
அப்பா கூறியது
அந்தரத்தில் ஒலித்தது!

வேகமாக வந்த
இராணுவ வண்டி
அவனை அவசரமாகக் கடந்தது
அவனது வீடும்
துவம்சமாகிக் கிடந்தது.
ஆத்திரத்தில் கல்லை
எடுத்து வீசினான்
காசாவில் மட்டுமா
கல் எறிவார்கள்?

ஏதோ பாகையில்
திட்டிய சிப்பாய்
எடுத்து நீட்டினான் துவக்கை
“...ம்மா” வுடன்
மவுனமாகிப் போனான்
அந்தச் சிறுவன்!
முல்லைத்தீவா? காசாவா?
சோமாலியாவா? ஆப்கானா?
ஈராக்கா? மொரெக்கோவா?
எல்லாம் ஒன்றுதானே?
00000

காற்றுபெளி லண்டன்
ஆகஸ்ட் 2012

முகில்வண்ணன்

யாருக்காக யார் அழுவது?

ஒரு வீட்டில் 'சா' வென்றால்
 ஊர் கூடி நாம் அழுவோம்!
 ஊர் உலகம் அழியும் போது
 யாருக்காக யார் அழ?

அழியும் உடல்களைப்
 பார்த்திருப்போம்!
 அழுது வடிக்கக்
 கண்ணீரும் இருக்கா!
 அழுதேதும் பயனும் இல்லை!
 அழுவது தான் யாருக்காக?

நெஞ்சில் அடிப்பார்
 ஒப்பாரி வைப்பார்!
 எத்தனை பேருக்கு?
 எத்தனை நாளைக்கு?
 ஒத்திகை தான் பார்த்தோமே!
 உலக வங்கிக் கட்டிடத்தில்,
 அமெரிக்கா மட்டுமா அழுதது?
 எவருக்காக எவர் அழுதும்
 என்ன பயன் கண்டோம்?

அடுத்துத் திரை விலகியதோ
ஆசியாக் கண்டத்திலே...!
அரை மணி நேரந்தான் என்றாலும்
அழிவைத் தந்ததோ
சுனாமி பேரலை...!
ஆரால் தடுக்க முடிந்தது?

ஊர் எல்லாம் பிணமாக,
வாடை வீச,
புதைக்க வழியின்றி
இயந்திரங்கள் மூடிமறைத்தது!
ஊர் உலகம் அழியும் போது
எத்தனை பேரை
எவர்புதைப்பர்?
எவருக்காக எவர் அழுவது?

இயற்கை அழிவு வரும்!
பூமி பிளக்கும் புதைக்க,
கடல் வந்து அள்ளிச் செல்லும்
கழிவிச் சுத்தம் செய்யும்!
காலனுக்கு அங்கு
வேலையில்லை!
யார் அழுதும்
பயன் ஏதும் இல்லை!

நாமும் கூட பிணமாவோம்!
நாலு பேர் தூக்கிப் புதைத்தால்
நமது அதிஷ்டம் அதுவென்போம்!

00000

முகில்வண்ணன்

வாழ்க்கை!

வாழ்க்கை என்பது என்னவென
வாழ்ந்து பார்த்தால் தெரியும்!
காதலர்களாகி ஒடிப்பிடித்து
வாழ்ந்த போது.....
மறுத்ததான் கொடுத்து மறைகிறாள்
இன்னொரு வனோடு.....

ஏக்கப் பெருமூச்சோடு
இன்னொருத்தியைக் கரம் பிடித்து

கணவன் -- மனைவி
அம்மா - அப்பா
அப்பா - பிள்ளைகள்
தாத்தா - பேரன்
பூட்டன் - பூட்டி
பொல்லு தான் மிச்சம் பழசுக்கு

“இப்படித்தான் ஒருநாள்...”
“போதும் தாத்தா வாறம்”
எவரும் அங்கில்லை!
ஒடிப் போய் விடுகிறார்கள்!
“பழசு பஞ்சாங்கம் வாசிக்கிறதாம்”

ஒரு தேடல்

இந்தப் பொல்லை விட்டுச் செல்ல
என்று எனக்கு நாள் வரும்?
ஏங்குகிறது நெஞ்சு
நெஞ்சு கனக்கிறது!
கண்ணீர் சுடுகிறது!

00000

PUBLIC LIBRARY
MARUTHAMUNAI
MUNICIPAL COUNCIL
MARUTHAMUNAI

காதல்

அன்புக்கும் காதலுக்கும்
ஒரு நூல் இடைவெளி
ஆருக்குக் கொடுப்பது
என்பதில் புரியும்!

காதல் என்பது உள்ளத்தை
கசிந்திட வைக்கும்!
கட்டி அணைத்து முத்தமிட
வைக்கும்!
காதலை பகிர வேண்டுமெனில்
சந்திக்க வேண்டும்!
சிந்திக்க வேண்டும்!
பிரிவுத் துயரோ
பித்தனாய் ஆக்கும்!

முறைதவறி வருவதும் உண்டு!
இதுவே உயிரைப்
பறிப்பதும் கூட!
காதலுக் கிலக்கணம்
சொன்னவன் பாரதி!
கண்டு அனுபவிப்பர்
நம் இளைஞர்கள்!

00000

ஒரு தேடல்

திவ்விய குணம்!

அன்பு என்பது திவ்விய குணமாம்!
 அதனை அனைவருக்கும் கொடுங்கள்!
 அன்பைக் கொடுக்க
 ஆட்களைத் தேட வேண்டியதில்லை!
 அனைவரும் நமது சகோதரர்களே!
 அதிர்வலைகள் மூலம் கொடுக்கலாம்!

அன்புக்கு எல்லையே இல்லை!
 அதனைத் தடுக்க வழியும் இல்லை!
 பெறுபவர் உணர்வார்
 பெற்றவர் அனுபவிப்பார்!

அன்பைப் பகிர்பவர்
 ஆண்டவன் அன்பைப் பெறுவார்!
 ஆண்டவன் அன்பு கிட்டிடில்
 ஆனந்தமான வாழ்க்கை தானே!

மலர்ச்சியை முகத்தில் காணலாம்!
 மகிழ்ச்சியை செயலில் காணலாம்!

அன்புக்காக ஏங்குபவர்கள்
 அனேகம்! அனேகம்!
 ஆயினும் கிடைப்பது சிலருக்கே!
 அன்பும் கருணையும்
 இருந்தால் போதும்!
 அனைத்தையும் உலகில் பெற்றிடலாம்!

00000

தேடித் தேடி அலைகின்றாய்!

தேடித் தேடி அலைகின்றாய்!
 மனிதனே நீ
 தேடுவது உனக்குள்ளே!
 ஓடி ஓடி உழைக்கின்றாய்!
 உனக்கு நிம்மதி எங்குமில்லை!
 தேடித் தேடி அலைகின்றாய்!

அழுகிறாய்! துவழ்கிறாய்!
 ஆத்திரப்பட்டு விரக்தி
 கொள்கிறாய்!
 தொழுதிட மறந்து
 பிறரைத் தூற்றித்
 தூற்றியே நிறைவு அடைகிறாய்!
 ஆயினும் நீ கேட்ட
 வாழ்க்கையை
 அடைந்திட வில்லை!
 தேடித் தேடி அலைகின்றாய்!

அதர்மம் ஒங்கிடும் போதும்
 அழிவும் கூடவே வருமே!
 அறிந்தும் புரியவே இல்லை!
 ஆரிடம் கேட்டு அறிந்திடுவோம்!
 தேடித் தேடி அலைகின்றாய்!

முகில்வண்ணன்

அந்தா வருகுது!
 இந்தா வருகுது!
 வேதியர் சொல்கிறார்!
 விஞ்ஞானியும் சொல்கிறார்!
 சாமியும் சொல்கிறார்!

தத்துவ ஞானியும் சொல்கிறார்!
 ஆனாலும் அழிவுகள்
 அங்கொன்று.....
 இங்கொன்றாய்.....
 தேடித் தேடி அலைகின்றாய்!

வாழ்க்கைக்கு முடிவா?
 உலகுக்கு முடிவா?
 ஒடி ஒழிந்து
 தப்பிக்க முடியுமா?
 ஒரு நொடி பொழுதில்
 எல்லாம் முடியுமா?
 சாதிக்கப் பிறந்த ஞானிகள்
 எங்கே.....?
 தேடித் தேடி அலைகிறாய்?

00000

காற்றுபெளி லண்டன்.
ஆகஸ்ட் 2012

நெஞ்சுக்கு நீதி!

நேர்மையும் உண்மையும்
இருந்தால்,
நெஞ்சுக்கு நீதியாய்
இருந்திடலாம்!

அன்பும் கருணையும்
இருந்தால்,
அகிலத்தைக் கடடி
ஆண்டிடலாம்!

நேர்மையான இதயம் இருந்தால்,
நேரே இறைவன்
குடி வாருவார்!
உண்மை உள்ளத்தில்
குடியிருந்தால்
ஊருக்கு நீதிவான் நீயாகும்!

நேர்மையும் உண்மையும்!
அன்பும் கருணையும்!
இருந்தாலே
ஊரார் உன்னைப் போற்றிடுவார்!
உலகோர் உன்னை வாழ்த்திடுவார்!

00000

முகில்வண்ணன்

என்றாவது ஒரு நாள்...!

என்றாவது ஒரு நாள்
என்ற வெரு எண்ணம்
இருக்கும் வரை வாழ்வான்
ஏழை!
இல்லை யெனில்
என்றோ மடிந்திருப்பான்!

மடிந்திருந்தல் மண்ணில்
மடிப் பிச்சை ஏந்தும்
மானிடரைக் காணோம்!
மறாக ஒரு எண்ணம்
மாறும் நம் காலம்!
மண்மீது நாழும் வாழ்வோம்!

என்ற வெரு எண்ணம்
இருக்கிறது அதனால்
இருக்கிறான் ஏழையும்!
இன்றில்லை!
நாளை இல்லை யெனில்
என்றாவது ஒரு நாள்...!

எம் வாழ்வு சிறக்கும்!
 என்றதனால் வாழ்கின்றான்!
 இல்லையெனில்
 என்றோ மறைந்திருக்கும்
 ஏழை என்றவொரு சமூகம்!

00000

தினந்தந்தி புரட்டாதி 1995

முகில்வண்ணன்

வழியில்லையே!

சொந்தம் மறந்து
 தூரதேசம் வந்தோம்!
 பட்ட கடன் தொடர்கிறது!
 பரிதவிக்கின்றோம்!
 பந்தம் விடவில்லை!
 படும் துயரைக் கூறுகிறது!

செத்து மடிந்த
 சோகங்களை...
 சொத்து இழந்த
 அகதிகளை...
 அழிந்து நாசமாகும்
 ஊர்களை...
 அழுதிடும் குழந்தைகளை
 அல்லலுறும் தாய்மாரை
 கண்ணீர் விடும் கன்னியரை
 தொழுதிடும் சோதரரை
 தொடர்ந்திடும் துன்பங்களை...
 பரிதாபம் பார்த்தும்
 உதவாத “மனிதர்”களை...

பணம் இருந்தும்
 மனம் இறுகி
 குணம் கெட்ட
 கோடரிக் காம்புகளை!
 பதவிப் போட்டிகளில்
 பட்டம் பெறத் துடிக்கும்
 'பண்பாளர்களை'....
 தொண்டென்று சொல்லி
 துயரம் கண்ட தோழர்களை
 சுருட்டும் "வீரர்"களை...

வந்த கடிதங்களில்
 தரிசிக்கின்றோம்!
 எமக்கும் வழியில்லை

.....
 பதில் எழுதி என்ன பயன்?
 பணம் அனுப்ப
 வழியில்லை யெனில்?

00000

தினந்தந்தி ஆடி 1995

முகில்வண்ணன்

அன்பே நீ...?

அன்பே நீ....
 மனிதம் இங்கு
 மரணித்து விட்ட தென்றா?
 நீயும்
 தேசத்தை விட்டுச் சென்றாய்?
 நெஞ்சத்தை விட்டுச் செல்ல
 முடியுமா உன்னால்?
 முயன்று பார்...!

அன்பே...
 நாங்கள் இங்கு
 சாவுக்கும் வாழ்வுக்கும் மத்தியில்
 சிக்கித் தவிக்கின்றோம்!
 உண்மை தான்!
 போரும் யுத்தமும் புராணத்தில்
 மட்டுமல்ல!
 இன்று நாம்
 கண்கூடாகக் காண்கிறோம்!
 அதிலும் ஒரு விசேசம்
 காணாமல் போவதும்
 கடத்தலும். சகஜம்!
 அது மட்டுமா?

ஒரு தேடல்

“போஸ்டில்” பிணங்கள்
பொலீத்தின் பைகளில்
துண்டங்கள்
கட்டிப் போடுவதையும்
காண் கின்றோம்!

அன்பே நீ...
அறிவாய்...!
நாய் செத்துக் கிடந்தாலும்
நாம் புதைத்து விட்டே
மறு வேலை பார்ப்போம்!
அது அந்நாளில்!

இங்கு இப்போது...
வீதியில் பிணம் கிடக்கும்
மக்கள் தம் வேலையை
வழமை போல் கவனிப்பர்!
எத்தனை மனப் பக்குவம்!
எப்படி எல்லாம் விஞ்ஞானம்
வளர்ந்து விட்டது?

அன்பே நீ...
சாவிற்குப் பயந்தா?
என்னை விட்டுச் சொன்றாய்?
பெற்றவர் சொன்னார் என்றா
புறப்பட்டுச் சென்றாய்?
இறிலும் சாவு

PUBLIC LIBRARY
MARUTHAMUNA
MUNICIPAL COUNCIL
KALAMUNA

முகில்வண்ணன்

நூறிலும் சாவு
அந்த நாட்டிலும் வரும்!

எந்த நிலையிலும் எம்நாட்டை
நேசிக்கப் பழகி விட்டோம்!
எமக் கென்றொரு வாழ்க்கை
இனிமேலும் வராமலா போகும்?

அன்பே....
அப்போது நினைவு கடும்!
சூட்டோடு கண்ணீர் வரும்!
நெஞ்சத்தில் நீ இருப்பாய்!
ஆம்!
நானிருக்கும் வரை!

அன்பே நீ...
சென்று வாழ்க!
நன்று வாழ்க!
என்று வாழ்த்துகிறேன்

00000

தினந்தந்தி சித்திரை 1995

மலரே பேசு!

என் இனிய மலரே...
உன் இதழ்களில் பனித்துளி
எப்படி உட்கார்ந்து
காயப் படுத்தலாம்?

தென்றல் கூடத்
தீண்டினால் சிவந்திடுவாய்
என்று விரட்டி விட்டேன்!

தொட்டால் கூடத்
துவண்டு விடுவாய் என்று
தூர இருந்தே
பார்த்து இரசித்தேன்!

புல் நுனி தேடிடும்
பனித் துளி..?
எப்படி உன் இதழ்களில்
உட்கார அனுமதித்தாய்?

மலரே...
வாய் திறந்து பேசு..!
பட்டுப் போன்ற
உன் இதழ்களில்
பனித் துளியாய் நான்...

முகில்வண்ணன்

மண்ணிற்கு இரையாகப்
 போகு முன்னர்...
 மண்ணில் வந்துதித்த
 பலனை நாம்
 வாழ்ந்து இரசிப்போம் வா...!

கண்டு இரசித்தேன்!
 காலமெலாம் காத்திருந்தேன்!
 வண்டு வந்து
 மொய்க்கு முன்னர்...
 வண்ண முகம் மாறு முன்னர்!
 உண்டு உயிர்த்து
 மெய் தீண்டி!
 ஒரு நாளேனும்
 வாழ்ந்திருப்போம்!

இதழ் விரித்து
 வாய் மலர்ந்து
 என் இனிய மலரே பேசு!
 ஒம்...
 அந்த ஒரு நாள் போதும்!
 யுகம் யுகமாய்
 வாழ்ந்திருப்பேன்!

00000

தினந்தந்தி ஆடி 1995

ஒரு தேடல்

மண்ணின் மைந்தர்கள்!

மழைக் கரங்கள்
பயந்து பயந்து!
மண்ணைக் கழுவ!

இரத்தம் கசிந்து
பெருகி ஓடியது!
“ஐயோ கொலை கொலை
நானில்லை!” என்று
கையை அவசரமாக
எடுத்துக் கொண்டது!

மானுடம் பொய்த்த
மண்ணின் மைந்தர்கள்
வானம் பொய்த்தது
என்று பேசுகிறார்கள்!

00000

வீரகேசரி ஜப்பசி 1996

முகில்வண்ணன்

நெஞ்சே நீ தூங்கு!

நெஞ்சே நீ தூங்கு!
நினைவிழந்து தவிக்காதே!
வஞ்சகர் உன்னை
வதைப்பார் ஏங்காதே!

செய்வதெல்லாம் ஏற்பார்!
செய்தவற்றை மறந்து
எட்டி உதைப்பார்!
நெஞ்சில் எறி மிதிப்பார்!
இது தான்
உலகம் என
எண்ணி அமைதியடை!

சொந்தம் பந்தம்
எல்லாம்
சோற்றுக்கும்
பணத்துக்குமே!
எந்த நேரமும்
உன்னைச் சுற்றும்
இல்லையெனில் விலகும்!
இது தான் நியதி
ஏக்கம் அடையாதே!

பேசுவதொன்று
 செய்வதொன்று!
 பெரியவர் என்ற
 எண்ணம் வேறு!
 காசு பணம் இழந்த
 பின்னர்
 காலடிக்கு வருவார்கள்!

கவலைப் பட்டு
 வருந்தாதே!
 நெஞ்சே நீ தூங்கு!
 நனைவிழந்து
 தவிக்காதே!

00000

நவமணி மார்கழி 1996

முகில்வண்ணன்

அமைதி வரும்...?

அன்பு கைத்த பாவத்திற்கு
அனுபவிக்கும் காலம்
வந்ததே!
என்பும் தோலும்
உருகு மென்று
இதைத்தானோ
சொல்லி கைத்தான்?

கண்ணிலே தூசி பட்டால்
கண்ணீர் தான் கழுவி விடும்!
எண்ணமதில் துயர் வந்தால்
எங்கிருந்து அமைதி வரும்?

மடை திறந்த வெள்ளம்
என்றார்
அடைக்கும் தாழ்!
அதற்கில்லையாமே!
உடைந்து விட்ட
உள்ளத்தில் உள்ளதெல்லாம்
வழிந்த தையோ!

அன்பு வைத்த நெஞ்சத்திற்கு
அடியும் கூட மலர்ச் செண்டு!
துன்பம் என்று வந்த பின்னர்
தூசி கூட மலையாகும்!

இன்பம் ஒன்றே
எதிர் பார்க்கும்
ஏழை உள்ளம்
தாங்கிடுமா?

அன்பு கூடப் பொய் என்றால்
அதை விடத் துன்பம்
உண்டாமோ?

00000

நவமணி பங்குனி 1997

முகில்வண்ணன்

என்னை விட்டு விடு!

நீலக் கடலுக் கப்பால்
நின்று விழித்துப்
பார்க்கும் பெண்ணே!
கவனம் கொஞ்சம்!
கால்கள் தடுக்கிக்
கடலில் வீழ்ந்து
விடவும் கூடும்!

நீந்திச் சென்று
கரை சேர்ந்தாயோ?
நீலவானில்
பறந்து சென்றாயோ?
எப்படியோ
என்னை விட்டுப்
பிரிந்து சென்று விட்டாய்!

என்றாலும் உன் பார்வை
என்னை விட்டுப்
பிரியவில்லை!
என்று புரிகிறது!

எப்போதும் என்னையே
பார்த்தக் கொண்டிருக்கிறாய்
ஏன் கண்ணே?

கட்டிலில், கழிவறையில்
கடவள் வணக்கத்தில்
கண்மூடி விழித்திருக்கும்
வேளையில்
எல்லாம்
உன் பார்வை
என் மேல்
இருப்பது புரிகிறது!

போதுமடி கண்ணே!
கண்மூடித் தூங்கு நீ
என்னை விட்டு விடு!
கடமை எனக்கிருக்கிறது!
காலம் ஆற்றிவிடும்!
உன் பார்வை பட்டுப்
புண்ணான என் நெஞ்சை!

00000

நவம்பர் 1997

முகில்வண்ணன்

நம்பிக்கைத் துரோகி!

உறவு சொல்ல ஒருவரின்றி
 ஓடி வந்த போது!
 உறவானேன் கிளை தாங்கும்
 விழுதானேன்!
 உறவெல்லாம் வெறுத்த போதும்
 உன்னை விட்டுப் பிரியவில்லை!
 உடனிருந்து துணையானேன்!
 இப்போது,
 என்னை மறந்திடலாம்
 எண்பத்தி மூன்றை
 மறக்கலாமா?

குள்ள நரிக் குணம் இருப்பது
 தெரிந்திருந்தும் பழகினேன்!
 பிள்ளைகளின் அன்பு பாசத்தால்
 ஆகர்ஷிக்கப் பட்டேன்!
 அதையே மூலதனமாக்கி
 அறவிட்டாய்!

வாழ்வென்ன? சாவென்ன?
 வந்த பல துயரென்ன?

ஒரு தேடல்

நோயென்ன? நொடியென்ன?
நான் துடித்ததை
நீ அறியாய்!

தாழ்வெனக்கு வந்தபோதும்!
தவறுகளைப் பிறர்
சுட்டிய போதும்!
அன்புக்குப் பிழை
தெரியவில்லை!
அதனாலும் பயனுனக்கு!

காசு பணம் வந்த போது
கண்டு விட்டாய் உறவு பல!
அற்ற நீர்க் குளத்து உறவை
அறுக்க மனம் வந்ததோ?
வேசம் போட்டாய்
விந்தை இல்லை!
வேசம் கலைத்தனர்
பிள்ளைகளும்!
வெந்து துடித்தது நெஞ்சம்!

செய்த தெல்லாம் மறந்தாய்!
உய்வில்லை என்பது
உறைக்கவில்லை!
உனது பலன் அதுவென்றால்
நான் என்ன செய்ய?

நீதியும் நேர்மையும்
 நீங்கள் நினைப்பது
 தானென்றால்.....
 உலக நீதி செத்துப் போகும்!
 உண்மையறிய பலநாள் செல்லும்!
 வேதியர் ஒதி வைத்த
 வேதங்கள் பொய்ப்பதில்லை!

நன்றி நான் மறக்க வில்லை!
 நாளும் செய்ததை நினைவேன்!
 நம்பிக்கை துரோகம் செய்தாய்!
 நடுத்தெருவில் மகனை விட்டாய்!
 நான் செய்த உதவிக் கெல்லாம்
 பணம் அறவிட்ட பின்னும்
 நயவஞ்சகம் செய்ய மனம்
 எப்படி வந்தது?
 நெஞ்சு பொறுக்கவில்லை!
 நினைவும் வலித்தது!

00000

தினகரன் மார்ச் 1997.

ஒரு தேடல்

ஏனிந்த யுத்தம்?

இலங்கை மாதே
 இனியேனும் மகிழாயோ?
 இரத்தத் திலக மிட்டு
 இன்று நீ சுமங்கலி யாகிவிட்டாய்!
 இளம் பெண்கள் எல்லாம்
 இன்று விதவை யாக்கிவிட்டாய்!
 இன்னும் என்ன வேண்டும்?
 ஏன் இந்த யுத்தம் அம்மா?

பண்போடு வாழ்ந்தவர் நாம்!
 பலரும் இன்று
 பகைவராய் மாறி விட்டோம்!
 பரிதவித்துச் சாகும் மக்களைப்
 பார்த்த பின்னும்
 பரிந்துரைக்காயோ தாயே!
 பாரில் இந்த யுத்தம் நீங்க?
 பாதம் பணிந்தோமே!

கற்பின் கனலை
 கவர்ந்தான் இலங்கையன் என்று
 காகுத்தன் எரித்தான்

முகில்வண்ணன்

கரியாக இலங்கையை அன்று!
 கன்னியவள் வேதவதி யிட்ட
 கடுமையான சாபம் என்றார்
 காரணம் என்ன இன்றெரிய?

00000

வீரகேசரி ஜப்பசி 199

ஒரு தேடல்

சம்பள நாள்!

வீட்டுக்குள்ளே மனைவியாம்
வீதியெல்லாம் நண்பர்களாம்!
கலகலப்பாய் கதைத்து
கடன் கேட்கும் தொல்லைகளாம்!

வாசலிலே காத்து நிற்பாள்
வந்தவுடன் உபசரிப்பாள்
ஆகையுடன் பேசிடுவாள்
அன்பொழுக நடந்திடுவாள்
இன்பமென்றால் எல்லையில்லை!
இல்லையென்றால் வாழ்வுமில்லை!
எழிலரசி புன்னகைப்பாள்
என்று சொன்னால் சம்பள நாள்!

வீதியிலே கண்டு விட்டால்
வீடுவரை நடந்து வந்து
இனிக்க இனிக்கப் பேசிவந்து
இல்லாத தெல்லாம் சொல்லிவந்து
இருந்தால் தாவன் பத்துருபாய்
எட்டு நாளில் தந்திடுவேன்
என்று சொன்னால் சம்பள நாள்!

PUBLIC LIBRARY
MARUTHAMUNAI
MUNICIPAL COUNCIL
KALMUNA

முகில்வண்ணன்

மாதம் முப்பது நாளும்
 மனதில் எண்ணி யெண்ணி
 ஆசையுடன் கட்டி வந்து
 ஆகாயக் கோட்டை யெல்லாம்
 அழிந்து விட்ட சிறுமையிலே
 அடுத்த மாத வரவையெண்ணி
 ஏங்கித் தவிக்கும் மனம்
 என்று சொன்னால் சம்பள நாள்!

00000

நினகரன் கார்த்திகை 1962

ஒரு தேடல்

பெண் பாருங்கள் !

சந்திக்கு சந்தி நின்று
சாதகத்தைக் கையில் கொண்டு
என் மகனுக்கு ஒரு
பெண் பாருங்கள்!
காசு பணம் வேண்டாம்!
கண்ணுக்கு அழகான பெண் வேண்டும்!
நல்லதொரு பெண் என்றால்
நாமே அழைத்தெடுப்போம்!
என்று கேட்பீரோ?
இதுவும் அழகாமோ?

மகனோ வெளி நாட்டில்
மாடி மனை காருடன்
விமர்சனாய் வாழ்கின்றான் என்று
விளம்பரமும் செய்கின்றீர்!

வெளி நாட்டில் பெண் வேண்டாமாமே!
வெள்ளை நிறம் அழகு என்றாலும்:
வெளியிலோ துர்நடத்தை
அதனால் வேண்டாம் என்றான்!
ஊரில் இருந்து ஒரு பெண்கை

ஏற்றுமதி செய்ய
எண்ணெயென்று துடிக்கின்றீர்!
உம் மகனின் நடத்தை
உள்ளபடி நல்லதாமோ?

பட்டம் பதவி யில்லை
படித்துக் கொண்டிருந்த போது
பக்கத்து வீட்டுப் பெண்ணுடன்
படுத்து உறங்கி பிடிபட்டு
பரிதவிக்க விட்டு ஒடிவிட்டான்!
பண்பு கெட்டவர் என்று
யாரை யார் சொல்வது?

தொழில் ஒன்று வந்த பின்னர்
தொடர்பை உறுதிப் படுத்த
சொன்ன வார்த்தை
காற்றில் போச்சு!

வெளிநாடு செல்ல வென்று
வெளிக்கிட்ட பின்னர்
கடன் பட்டுக் காசு செலவழித்தீர்!
கண்ட பலன் தான் என்ன?
கட்டழகில் மயங்கி நின்றான்
கடமையை மறந்து போனான்!
சிங்கப்பூர் பாங்கொக்
சிறுக்கிகளில் மயங்கி நின்று
சீரழிந்த கதையோ

ஊருக்கு தெரியா தென்று
உமக்கு எண்ணமோ?

உறவை விட்டு ஊரை விட்டு
வாழ்ந்ததினால் ...
உறவின் அருமை தெரியாது
உலுத்தனாய் வாழ்ந்ததினால்...
அன்றியை அணைத்து
அழித்தானே அவள் குடும்பம்!
அகலிகையும் ஏமாந்தாள்!
அன்றியும் தான் என்ன செய்வாள்?
அருமை மகன் ஏமாற்றிய பழியை
அவள் மீது சுமத்தினாள்!
அச்சா! உமது நீதி!

ஊரை வழித்து
உலையில் போட
உள்ள வழிதான் 'ஏஜன்சி'
கண்டு பிடித்தான் பலரிடம்
கறந்தான் காக பணம்!

போனதுவும், வந்ததுவும்,
பொல்லாப்பில் மாட்டியதுவும்
வழியில் மாட்டுப் பட்டு
வகையாய் அகப்பட்டதும்
வெளிநாட்டில் சிறையில்
அடைபட்டுக் கிடப்பதும்,

நயவஞ்சகம் செய்து
 பணம் பறித்ததும்,
 பரிதவித்துப் பலர் நின்றாலும்
 உமக்கென்ன?
 அச்சாரம் தந்தாரே
 இலட்சம் இலட்சமாய்!
 அது போதும்!

‘பச்சைக்கு’ நாலு குமர்
 பச்சையாய் கிடைக்கும் நாட்டில்
 இச்சையைத் தீர்த்து வாழும் மகனுக்கு
 இனிய திருமணம் பற்றி
 ஏனோ சிந்தித்தீர்? - எங்காவது
 இறுகிப் போய் விடுவான் என்றா?
 எத்தர்கள் எங்காவது
 ஏமாந்த கதையுண்டா?

ஆமாம்! உண்டாமே!
 ‘அவன்’ நீதி இறங்கும் நாளில்!

அரண்மனைச் சுகழம் குமரிகள்
 அரவணைப்பும் கிடைக்கும் மகனுக்கு
 அதன் பின்னும் திருமணத்திற்கு
 அவசரம் ஏன் படுகின்றீர்?
 கழிசடைக்கு திருமணத்தைக்
 கட்டி வைத்தால் திருந்திடுவான் - என்ற
 கவலையும் உமக்கு....

(பச்சை = டொலர்)

பெற்றோர் என்பதால்
நியாயந்தான்!

LENDING SECTION

நியாயமிது என்று
நினைத்தீரானால்...
நீர் செய்ய வேண்டிய தொன்றுண்டு!
பயங்கரவாதத்தால் பதியிழந்து
பண்பிழந்து... எத்தனையோ பேர்...
விதவையாகி வீதிக்கு வந்த பலருண்டு!

சீரான பெண்ணுக்கு வாழ்வளிக்க,
செய்த தற்கெல்லாம் கழுவாயாய்
செய்திடுவீர் திருமணமும்!

இப்படியொரு பெண்கைத் தேடி
ஏற்றிடுவீர் மகனுக்கு
ஏற்றுமதி செய்திடுவீர்!

உமது மகனை மறந்து
ஊரிலுள்ள பெண்களை
விமர்சிக்காதீர்!.....

00000

தினகரன் மார்ச்சு 1996.

முகில்வண்ணன்

மானிட நேயம்

மனிதன் என்பவன்
மாண்புற வாழ்பவன்
மனிதனை மனிதனாய்
மதித்து வாழ்பவன்

கோபம் களைந்து
குற்றம் மறந்து
தயவுடன் அனைவரையும்
தாங்கி நிற்பவன்

கொலைவெறி காம
விகாரங்கள் ஒழிந்து
பகையுணர்வு ஒழிந்து
பண்புடன் வாழ்பவன்

மனித உரிமைகள்,
மனிதப் பண்புகள்,
மதிப்பளித்தல்
கௌரவம் கொடுத்தல்

மானுட நேயம் என்பர்
அதனால் அவனை
'மனுஷ்யா' என்பார்
மனிதரில் உயர்ந்தவன் அவனே!

தேவர் என்றனர் அதனால்
தெய்வத் தன்மை கொண்டவன்
உயர்ந்து வாழ்ந்தவர்
உயிரை மேலாய் மதித்தவர் அவரே!

உண்மை, நேர்மை,
உலக நீதி தெரிந்தவர்
உத்தம புருஷராவார்
உலகம் போற்றும் அவரை!

மானுட நேயம் மங்கியதாலே
மண்ணில் மனிதரைக் காணோம்
ஏனுடம்பு எடுத்தோம் என்று
எண்ணி ஏங்குவர் பலரும்...

00000

இனிமை!

கடமை புரிவது
 நியாயந் தான்!
 கடவுளை நினைப்பது
 கூடத்தான்!
 கடமை அதற்குத்
 தடையே இல்லை!
 கவலைகள் கூட
 பொருட்டல்ல!

கவலை என்பது
 ஒன்றே ஒன்று!
 காரணப் பெயர்கள்
 பல பல சொல்வாய்!
 மனதின் அமைதி
 தொலைந்து விடும்!
 மானிடா நிம்மதி
 இழந்திடுவாய்!

வசந்தம் கைகோர்த்து
 வந்துவிடில்....
 வாழ்வில் மகிழ்ச்சி
 நிலைத்து விடும்
 இறைவன் சகவாசம்
 கொண்டுவிடு!
 இனிமை எதுவெனப்
 புரிந்திடுவாய்!

00000

வீரகேசரி தை 2000

முகில்வண்ணன்

அமைதி எங்கே?

மானுடம் தொலைத்து
தேடுவது அமைதி!
மனத்தின் அடியில்
கிடைக்கும் அமைதி!
முக்குளித் தெழுந்தால்
பெறலாம் அமைதி!

இன்பம் என்றும்
தருவது அமைதி!
இறைவனும் நானும்
சேர்ந்தால் அமைதி!
ஏகாந்த நிலையில்
தோன்றும் அமைதி
எங்கும் இல்லை!
எனக்குள் இருப்பது அமைதி!

மனிதன் தேடி
அலைவது அமைதி!
மண்ணில் எங்கும்
இல்லை அமைதி!

மனிதனுக் குள்ளே
 இருப்பது அமைதி!
 மனத்தின் இருப்பிடம்
 புரிந்தால் புரியும் அமைதி!

அன்பின் உறைவிடம்
 அமைதியின் மூலமாகும்!
 அறிவின் நிறைவிடம்
 அமைதியின் ஆரம்பமாகும்!
 ஆனந்த வழித்தடம்
 அமைதியின் பயணமாகும்
 அத்தனின் இருப்பிடம்
 அமைதியின் முடிவாகும்!

00000

வீரகேசரி ஜூன் 2000.

முகில்வண்ணன்

இது ஒரு நாடகம்

இது ஒரு நாடக மேடை!
இதிலே நாம் எல்லோரும்
நடிகர்களே!

நமது நாடகம்
தனித்துவமானது!
எல்லையற்றது!
நாடகத்தில் நமக்கொரு பாகம்!
அந்த வேடத்தைப் பெற்று
நாமிந்த உலகுக்கு வந்தோம்!

முடிக்கும் வரை
விலகவும் முடியாது!
வேடத்தை விட்டு
கலைக்கவும் முடியாது!
வேறொருவருக்கு
கொடுக்கவும் முடியாது!
நமது பாகத்தை நாமே
நடிக்கவும் வேண்டும்!
ஒத்திப் போடவும்
முடியாது!
உலகம் நடக்கவும் வேண்டும்!
ஒருவருக்காக நிற்கவும் முடியாது!

ஒரு தேடல்

இயக்குனர் ஒருவரே!
பாகத்தைத் தந்து
அனுப்பிவிட்டார்!
மறைமுகமாக பார்த்துக்
கொண்டிருக்கிறார்!

தவறுபவர்களுக்கு
தண்டனை உண்டு!
முடிவுவரை நடித்தே
தீரவேண்டும்!
முடிந்த பின்னரே
'வீடு' திரும்ப வேண்டும்!

நாயகனாகவும்
நடிப்பர் சிலர்
நல்ல பெயரை எடுப்பார்கள்!
வில்லன் வில்லிகளாகவும் பலர்!
வேடம் போடவும் வேண்டும்!
ஏச்சும் பேச்சும்
எல்லாம் உண்டு!
இயற்கை விதியது வாகும்!

திரை விலகிப் பல்
ஆயிரம் ஆண்டுகள் ஆயிற்று!
திரைவிழ நேரமும் வந்தது!
ஒன்றாய் நாடெல்லாம்
போவது எப்போது
என்பது தான் கேள்வி!

PUBLIC LIBRARY
MARUTHAMUNAI
MUNICIPAL TOWN
KALAMUNAI

சிறைச்சாலை!

ஒன்பது வாசலுள்ள
ஒரு கூடு!
ஐந்து தத்துவங்களாலான
ஒரு வீடு!
அதிலொரு சிறைக் கைதி!

அங்கு காவலர் யாரும் இல்லை!
ஆனாலும் கடமைகள்
அவனுக்கு உண்டு!
தவறாது கர்மாவைச்
செய்யவும் வேண்டும்!
தான் நினைத்தாலும்
வெளியேற முடியாது!
தண்டனைக் காலம்
முடியவும் வேண்டும்!

ஆனாலும்,
வீட்டை உடைத்து
வேறு சிலர்
அனுப்பியும் விடுவார்கள்!

விபத்துக்கள்,
விபரீதங்கள்
இப்படியும் நடப்பது
உண்டு!

உயர்ந்த கர்மாவைச்
செய்பவர்கள்
உன்னத நிலையை
அடைவார்கள்!

000000

துன்பம்!

எனக்கேன் இந்தத்
 துன்பம் வருகிறது?
 நான் யாருக்கும்
 துன்பம் செய்தறியேனே!
 ஓர் ஈ ஏறும்புக்குக் கூட
 நான் துன்பம் செய்ததில்லை!
 நான் மனத்தால் கூட
 யாருக்கும் துன்பம்
 எண்ணியதே இல்லை!
 இப்படி இருக்க
 எனக்கேன் இத் துன்பம்?

துன்பத்தால் துயருறும்
 மானிடனே...!
 இப்பிறப்பில் நீ
 தீமை செய்திருந்தால் தான்
 துன்பம் அனுபவிப்பாய்
 என்று எண்ண வேண்டாம்!
 ஏதோ ஒரு முற்பிறப்பில்
 செய்ததைக் கூட
 நீ இப்பிறப்பில்
 அறுவடை செய்யலாம்!

ஒரு தேடல்

நல்லது செய்ததற்கு
 இதுவரை நன்மையை
 அனுபவித்தாய்!
 அப்போது நீ
 இப்படி கவலைப்
 படவில்லையே!
 இனி தீமை செய்ததற்கு
 துன்பத்தை அனுபவிக்க
 வேண்டி இருக்கிறது!
 அது தான் விகைப்
 பயன் என்பார்!

கவலையை விட்டு விடு!
 இன்பமும் துன்பமும்!
 எவருக்கும் சொந்தமில்லை!
 செய்ததற்குப் பலனை
 அவரவர் அனுபவித்தே
 ஆக வேண்டும்!

அதற்காக அழலாமா, ?
 தைரியத்தை அழைத்துக் கொள்!
 தவிடு பொடியாகிவிடும்!

00000

அழு வேண்டாம்!

எனக்காக யாரும்
அழு வேண்டாம்!
இனிய இறைவன் தன்னோடு
என்னை அழைக்கும் போது
எனக்காக யாரும்
அழு வேண்டாம்!

அன்னை தந்தை
அவர் வழியில்
அடியேன் செல்லும் போது
அலறிப் புலம்பி
அழு வேண்டாம்!.

‘அவரிடம்’ இருந்து
வந்தவன் நான்,
அழுகிடும் உடலைக்
கடனாய் பெற்றேன்!
அயலவர் உங்களை உறவாக்கி
ஆண்டுகள் பலவாய்
வாழ்ந்து விட்டேன்!
அவர் மீண்டும்

தன்னோடு வரும்படி
அழைத்தால் மறுக்கும்
தார்மிக உரிமை
எனக்கில்லை!

இறைவன் என்னை
அழைப்பதற்குள்
இனியொரு பிறப்பு
எடுப்பதற்குள்
இந்தக் கணக்கை
முடிப்பதற்கு
இங்கே முயற்சி
எடுக்கின்றேன் !

“ஆத்மா” நானென
உணர்ந்து கொண்டேன்!
அதற்கு விடுதலை
வேண்டி நின்றேன்!
‘அவரே’ வருவார்
எனை அழைக்க
அழுது புலம்பி
தடுக்க வேண்டாம்!

சொன்ன கதைகள்,
செய்தவைகள்,
சுடும் சொற்கள்,
எதனையும் சொல்லி யாரும்

அழ வேண்டாம்.!
முன்னம் செய்த தவறுகள்!
முழுதும் மறந்து மன்னிக்க!

பந்தம் தந்த சோதரிகள்
பதறி அழுதிடும் மருமக்கள்
சொந்தம் கொண்ட பேரன்,
பேத்தியர், மக்கள்,
இனித்திடும் மச்சான் மார்,
மறந்து போன உறவுகள்,
ஒன்று கூடிச் சேர்ந்திடுங்கள்!
ஓயாது புலம்பி
அழ வேண்டாம்!

ஊரை விட்டுச்
சென்று விட்ட உறவுகள்
கவலைப் பட வேண்டாம்!
ஒருவரும் அழுது
புலம்ப வேண்டாம்!
யாரும் யாரை தேற்றி என்ன?
ஊரோடு உறவாய்
இருந்தால் போதும்!
ஒருதரம் நினைவு
வரும்போது
எடுத்து கதைத்தால் போதும்!
உறவு நிலைக்கும்
வழியது வாகும்!

ஒன்றாய் உங்களுடன்
 சேர்ந்திருந்து
 ஒரு பொழுதேனும்,
 நன்றாய் வாழ்ந்த
 நினைவுடனே
 நானும் செல்ல
 நினைக்கின்றேன்!
 அந்த நாளும்
 வரும் போது
 நன்றே என்னை
 விடை அனுப்ப
 ஒன்று கூடிச்
 சேர்ந்திருங்கள்!
 ஒருவரும் கூடி
 அழ வேண்டாம்!

00000

காற்று வெளி
லண்டன் டிசம்பர். 2012.

இனிமையாக மாறுங்கள்

இறைவன் நிகைவு இருக்கட்டும்
இதயம் நிறைந்து இருக்கட்டும்
நேர்மையும் சுத்தமும்
நெஞ்சில் நிறைந்து இருக்கட்டும்

அன்பு நிகைவில் இருக்கட்டும்
அமைதி தானே நிறையுமே
அமைதி மகிழ்ச்சி யாகட்டும்
மகிழ்ச்சி ஆனந்தமாகுமே
ஆனந்தம் பேரானந்தமாக விரியும்
ஆசியும் அருளும் நிறையுமே!

இறைவன் குழந்தைக் கருள்வதில்
என்றும் பின் நிற்பதில்லை
அறியாதிருப்பது குழந்தையே
துன்பம் தருவது இறைவன் அல்ல
தூய்மை இழக்கும் போது வருகிறது.

அவனைச் சரண் அடைந்தாலே
அதனை நீக்கி தூய்மை ஆகலாம்
மனதை தாமரை மலராக்கினால்
மகிழ்வாய் வந்து அமர்வாரே

மாகல உருட்டத் தேவையில்லை
மந்திரம் ஓத வேண்டாமே
வாய்விட்டு அழவும் தேவையில்லை
வாய்மையுடன் வாழுவோமே!

இதயத்தின் அழுக்கை நீக்குங்கள்
இனிமையாக மாறுங்கள்
புதிய உலகு செல்லலாம்
புடம் போட்டு உங்களை மாற்றுவர்கள்
மனதை இறைவனுக் காக்குங்கள்
மற்ற தெல்லாம் அவர் பார்ப்பாரே!

00000

**காற்று வெளி - லண்டன்
ஜனவரி 2013**

முகில்வண்ணன்

கிரகணம்

நிலா நிலா ஓடிவா
என்று நானும் பாடினேன்
நிலா வந்தென் மடியிருக்க
நீல வானம் இருண்டு போச்சு
பாம்பு வந்து கவ்வியதோ
பாழும் முகில்தான் மறைத்ததோ
பரிதவித்தார் மக்களெல்லாம்!

ஊரார் எல்லாம்
உனக்காக ஏங்கு கின்றார்
ஓடிப் போவாய் வானத்துக்கு
என்று நானும் அனுப்பி வைக்க
பாம்பு கக்கி விட்டது
பால் போல் நிலவும்
எறிக்கின்றது
என்று கூறி மகிழ்கின்றார்!

00000

**காற்று வெளி - லண்டன்
ஜனவரி 2013**

ஒரு தேடல்

கொடி

கொடி என்பது...

நாட்டின் ஒரு சின்னமாகும்
எல்லா நாட்டின் கொடிகளும்
ஐ.நா. சபையின் முன்னே
பட்டொளி வீசிப் பறக்கின்றன!

கொடி என்பது...

உடுப்பு காயவைக்க உதவுவது
பல நிறங்களில் உடுப்புகள்
பறந்து கொண்டிருக்கும்!

கொடி என்பது...

மண்ணிலும் படரும்...

அதனால் பழமொழி ஒன்று வந்தது
“அடம்பன் கொடியும் திரண்டால்....”

நீரிலும் படரும்

வேலியில், பந்தலில் படரும்

இலை பூ பிஞ்சு காய் என

தெரியும் அனைத்தும்

உணவுக்கு உதவும்!

கொடி என்பது...
 கோவிலில் திருவிழாவுக்கு ஏற்றுவது
 ‘கொடி ஸ்தம்பம்’ என்று
 ஒன்று இருக்கும் அங்கே!
 திருவிழா வரும் வரை
 வெறுமையாக இருக்கும் அது!

கொடி என்பது...
 திருமணத்தின் போது கட்டுவதும் உண்டு
 அது தங்கத்திலும் நூலிலும் இருக்கும்
 தங்கக் கொடியில் காசுகள் பளபளக்கும்
 ஆமாம் இன்னுமொரு பணியும் உண்டாமே!
 கோர்வையாய் பூட்டுசிகளை
 தொங்க வைப்பதும் உண்டு!

கொடி என்பதை...
 நெஞ்சில் குத்தி
 நிதியும் சேகரிப்பர்
 ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனி
 “கொடி நாள்” களும் உண்டு!

கொடிகள்...
 பற்பல நிறத்திலும் உண்டு
 நிறம் மாறும் போது
 அர்த்தமும் மாறும்!

தொடிகொண்ட கதிராய் நம்பி

தொடிகள்.....
தொடிபோல் நீண்டு போகின்றன
கவிதாக் குட்டி என்னைக்
கவிதை எழுத வைத்தாள்
நன்றி!

00000

பெண் பார்க்க வருவதென்ன?

பெண் பார்க்க வருவதென்ன?
 பெரும் பணத்தைக் கேட்டபின்னும்?
 அன்பு வேண்டும்! அழகு வேண்டும்!
 அறிவுள்ள பெண் வேண்டுமென்றால்
 பெரும் பணத்தைக் கேட்பாரோ?
 பெண் பார்க்க வருவாரோ?

ஐந்து இலட்சம் சீதனமாய்
 அப்பாவும் தந்தாரே...
 அதற்குப் பின்னும் பெண்பார்க்கும்
 அவசியமும் உண்டாமோ?
 பெண்களையே மணப்பதல்லால்
 பெரும் பணத்தை மணப்பதில்லை
 என்ற உண்மை ஆண்களுக்கு
 என்று தான் புரிந்திடுமோ?.....

சீதனத்தில் பெண் கொள்ளும்
 சிறுமை இங்கு ஒழிவதெப்போ?
 சிங்காரப் பெண்கள் எல்லாம்
 சினுங்காமல் வாழ்வ தெப்போ?

ஆதனத்திற் கடிமை யின்றி
 ஆணினமும் வாழ்ந்திடுமா?
 அன்பான இல்லறமும்
 அதில் ஓங்கித் தளைத்திடுமா?

00000

சம்மாயிரு!

செத்தாரைப் போல கிட
செயலிழந்து போயிரு நீ!
இத்தரையில் வாழ்வெதிலும்
இன்னல் பட்டு உழலாதே!
புத்த பிரான் இவ்வுலகில்
புனிதநிலை அடைந்த தனால்
சுத்தமாய் மனதை வைத்து
சுகமே என்றிருந்து விடு!

என்றவன் இறைவனவன்
என்னையும் தடுத்தாண்டு
கொன்றவன் ஆகையெல்லாம்
குவிக்காதே பணத்தைத் தேடி
குலம், சுற்றம் நலம்வாழ
நின்று பார் எதுவும் நிலையாய்
நில்லாது இவ்வுலகில் என்றான்
நன்று தீமை எல்லாம்
நன்கு புலப்பட்ட தின்று.

00000

எண்ணமே சுகம்!

மண்ணுக்கு நிலவாக
மதிவலம் வருதல்போல்
எண்ணத்தின் நிலவாக
என்னெஞ்சில் வலம்வந்தாய்
கண்ணுக்கு வழியாக
கருவிழி சுழல்வது போல்
எண்ணத்தின் மொழியாக
இதயத்தில் நிறைவுற்றாய்!

கண்ணிகையே இமைச்சிறகு
கவனமுடன் காப்பது போல்
எண்ணமெனும் விழிப் புனலை
இன்மொழியால் பூசித்தேன்.
உண்ணஉண்ண சுவைகுன்றா
உணவைமனம் நாடுதல் போல்
எண்ணத்தை மனம் அசைபோட
என்நெஞ்சம் இனிக்கிறதே!

சொல்லுவதாற் தெரியாது
சுகவுணர்வாலே புரியும்

LENDING SECTION

முகில்வண்ணன்

மெல்லனவும் கூறவரா
 வெட்கமதில் சுகமில்லை
 இல்லையெனில் வாழ்க்கையது
 இனிக்காது போதுமினி
 புல்லரிக்குதே உடம்பு
 பொறுக்காது இந்தசுகம்!

00000

ஓயவில்லை

போர் இன்னும் ஓயவில்லை!
பொழுதின்னும் விடியவில்லை!
கார் மேகம் விலகவில்லை!
கஷ்டங்கள் தீர வில்லை!

அழுத கண்ணீர் வற்ற வில்லை!
அவர் துன்பம் தீரவில்லை!
தொழுது அழுது நின்றோம்!
துன்பம் இன்னும் நீங்கவில்லை!

அடியும் உதையும் அவசர கைதுகளும்
காணாமல் போவதும் கடை அடைப்புகளும்
ஆர்ப்பாட்டங்களும் ஊர்வலங்களும்
அன்றாட நிகழ்ச்சி யாச்சு!

கற்பு நெறி பிறழ்ந்து எங்கள்
கன்னியர் வாழ்விழத்தல்
தப்பில்லை என்று நாம்
பார்த்திருக்கலாமா?
பண்புடன் ஆண்ட இனம்
பதைபதைத்து சாகலாமா?

முகில்வண்ணன்

மர்ம மரணம் என்றார்
 மரத்திலே தொங்குது என்பார்
 கிணற்றிலே மிதக்குது என்பார்
 பிணமாவாதற்கு பொருளில்லாமல் போச்சு
 நீதி கேட்டாலோ
 நிம்மதியும் இழந்து போகும்!

யாரிடம் சொல்லி யழ?
 யாரிடம் நீதி கேட்க?
 சாத்தான் வேதம் ஒதுகிறது
 சங்கிலிப் பேய் நீதி கூறுகிறது
 போர் ஓய்ந்த வரலாறு இது தானா?

புண்ணியமாகப் போகும்
 இறைவா உனக்கு....
 உலகம் அழியு தென்றார்
 உடனே அதைக் கொண்டு வந்துவிடு!

எங்கள் இனத்தை
 முற்றாக அழித்து விடு!
 இனி வாழ்வே வேண்டாம்!
 உலகில் இல்லாமல் ஆக்கிவிடு!
 இன்னும் கலங்க வைத்து
 இன்னல் பட வைத்திடாதே!

00000

இறுதியாய்.....

இறுதியாய் ஒரு தேடல்.....
இன்று ஞாயிறு விடுமுறை தானே!

ஞாயிறு என்பது கிரகம் தானே!
திங்கள் செவ்வாய் புதன் என்று
தேடியலையும் மானிடர் ஏன்
ஞாயிறை நோக்கிச் செல்வதில்லை?
நாம் போய் பார்த்தாலென்ன?

ஐயோ எவ்வளவு அழகான
செம்பொற் குழம்பு?
குழம்புச் சட்டியில் இருந்து
ஆவி வெளியேறுகிறது....
கிட்ட.... இன்னும் கிட்ட....
நெருங்குகிறேன்...
நானும் 'ஆவி'யாய் போனேன்!

“எனக்குத் தெரியும் இந்தாள்
இப்படி ஏடாகூடமாக
எதுவும் செய்யு மென்று”
மனைவி எப்போதும் போல்
பேசுவாள்.!

நானோ முகில்களைக் கடந்து
 நிலவு நட்சத்திரங்களைக்
 கடந்து...
 இன்னொரு உலகை நாடிப்
 பறக்கிறேன்!

புதிய உலகை
 நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறேன்
 புதுமைகளைப் பின்னரீ
 வந்து சொல்கின்றேன்

00000

12474

PUBLIC LIBRARY
MARUTHAMUNA
MUNICIPAL COUN
KAI MURAI

புதுக்கவிதைக்கு ஓசை ஒரு பொருட்டல்ல என்பதே பொதுவிதி. எனவே, இக்கவிதைத் தொகுதியிலுள்ள கவிதைகள் யாவுமே என் நோக்கில் 'சிந்தல்'களாகவும், 'நறுக்கு'களாகவும் அமைவதால் இந்நூலின் வரவினை 'பொழிச்சல்' எனும் புதிய இலக்கிய வகைக்குள் வைத்துப் பார்க்கவே நான் விழைகின்றேன்.

இத்தொகுதியிலுள்ள கவிதைகள் யாவும் மனிதன் ஒருவன் தனது வாழ்வில் நல்லதையே நினைத்து, நல்லதையே சொல்லி, நல்லதையே செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகின்ற நூலாசிரியர் முகில்வண்ணன் அவர்களின் நல்ல மனம் வெளிப்படும்படியாக விளங்குகின்றது. உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்புகளாக அல்லாமல் எவரும் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய மொழிப் பிரயோகத்தில், வாழைப்பழத்தில் ஊசியை ஏற்றுவது போல மனதில் பதிந்து மாற்றத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய வகையில், சிந்தனையைத் தூண்டும் வண்ணம் சிறந்த அறிவூட்டல் கவிதைகளாக அமைந்து இருப்பதே இக்கவிதைகளின் சிறப்பு எனலாம்.

”

செங்கதிரோன்
த. கோபாலகிருஷ்ணன்.
ஆசிரியர்,
செங்கதிர்.

Rs. 200.00

ISBN 978-955-54011-5-9

9 789555 401159 >